

Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβάστε

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)



Το μήνυμά της για την Κυριακή Θ' Ματθαίου, 2 Αυγούστου 2026, εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής, στο οποίο τονίζει ότι “παύοντας ν’ ατενίζουμε στη ζωή μας τον Χριστό, κλεινόμαστε στον εαυτό μας”.

Αναλυτικά το μήνυμα:

Μιά χαρακτηριστική έναλλαγή τόλμης καὶ φόβου, ἐμπιστοσύνης καὶ δισταγμοῦ παρουσιάζει ἡ περιπέτεια τοῦ ἀποστόλου Πέτρου μέσα στὴν ταραγμένη θάλασσα τῆς Γενισαρέτ πού περιγράφει τὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Πρόκειται γιὰ μιά ψυχολογία τυπικά ἀνθρώπινη πού μᾶς βοηθᾷ νά κατανοήσουμε καί ἐμεῖς κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας προσωπικὴ περιπέτεια. Τό πρῶτο μέρος τῆς Περικοπῆς εἶναι μιά φάση αὐθόρμητης πίστεως. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, πλημμυρισμένος ἀπὸ ἀφοσίωση καὶ ἐμπιστοσύνη, ζητάει νά ἔρθει ὅσο τὸ δυνατό συντομότερα κοντὰ στὸν Χριστό. Κύριε, ἂν εἶσαι Σὺ, τότε δώσε μου διαταγὴ νά ἔρθω κοντὰ Σου πάνω στὰ νερά. Τότε ἡ σκέψη τοῦ Πέτρου ἦταν ἐπίμονα στραμμένη στὸν Χριστό.

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο εἶναι ἡ τόλμη πού ἀναπτύσσεται μέσα σ’ αὐτὴν τὴν

ἐμπιστοσύνη. Ἀνάμεσα στὸν μαθητὴ καὶ τὸν Διδάσκαλο ὑπάρχουν τρικυμισμένα κύματα. Ἀλλὰ ἡ ἐσωτερικὴ βεβαιότητα τοῦ Πέτρου, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα. Ἐκεῖνο ποὺ βαρύνει δὲν εἶναι ἡ φουρτούνα, ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ποὺ βρίσκεται κοντά του. Ὅποιος ἀτενίζει σταθερὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὅποιος εἶναι ἕτοιμος νὰ τὸν ἀκολουθήσει, νὰ συσταυρωθεῖ μὲ τὸν Χριστό, εἶναι σὲ θέση νὰ βαδίσει πάνω στὶς πιὸ ἀμφίβολες καταστάσεις, τίς πιὸ ἀβέβαιες καὶ τίς πιὸ ρευστές ἀκόμη καὶ πάνω στὰ ὕδατα.

Ἐνα τρίτο στοιχεῖο εἶναι ὅτι ὁ Πέτρος ζητεῖ συγκατάθεση. «Κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα». Δὸς μου τὴν ἄδεια, δὸς μου τὴν συγκατάθεση Σου, τὴ διαταγή νὰ ἔρθω. Καὶ τὰ πιὸ τολμηρὰ πνεύματα πρέπει πάντα νὰ ζητοῦν τὴ συγκατάθεση τοῦ Χριστοῦ στὰ σχέδιά τους καὶ νὰ περιμένουν τὸ «ἐλθε» τοῦ Κυρίου. Ἔτσι δείχνουν ὅτι ὄχι ἀπλῶς ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὸν Χριστό, ἀλλὰ ὅτι ἐξαρτοῦν τὸ πᾶν ἀπὸ Ἐκεῖνον, ὅτι δὲν τολμοῦν νὰ προχωρήσουν χωρὶς τὴ δική Του ἄδεια.

Τί ὅμως συνέβη καὶ ἄλλαξαν στὴν συνέχεια τὰ πράγματα; Στὴν πρώτη περίπτωση ὁ Πέτρος εἶχε ἕνα ζωντανὸ διάλογο μὲ τὸν Διδάσκαλο. Ἄκουσε τὸν Ἰησοῦ νὰ λέει: «Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμαι, μὴ φοβᾶστε». Τότε ὁ μαθητὴς τοῦ ζήτησε νὰ πάει κοντά Του. Περπατώντας ὅμως στὰ κύματα, διακόπτεται αὐτὴ ἡ ζωντανὴ ἐπαφὴ καὶ ἀρχίζει ἕνας παράξενος, μυστικὸς, σιωπηλὸς διάλογος μὲ τὸν ἰσχυρὸ ἄνεμο, μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. Ἔτσι τὸ κέντρο βάρους τῆς προσοχῆς του μετατοπίζεται πρὸς τὸν κίνδυνο τὸν ὁποῖο διατρέχει καὶ ἡ ἰσορροπία καταστρέφεται. Παύοντας ν' ἀτενίζουμε στὴν ζωὴ μας τὸν Χριστὸ κλεινόμαστε στὸν ἑαυτὸ μας. Τότε γλιστρᾶμε στὴν ἀνησυχία γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ ἑαυτοῦ μας. Πέφτουμε στὸν φόβο τοῦ φυσικοῦ καὶ ἀρχίζει ὁ καταποντισμὸς.